

PIT I COLLONS

PIT I COLLONS

Comença la nova temporada, la temporada 95. Una temporada en la qual l'equip de tècnica hi té posades moltes esperances, i on tothom somia escriure el 4 de 8 i el 2 de 7 amb lletres d'or. Una temporada que serà la de la confirmació de la nostra colla en els castells de set i mig, i on començarem a treure el cap en el món de les colles de vuit. Però bé, prou rotllo. Us deueu pensar que us heu equivocat. Doncs no, això és el pit i collons, però és que amb la meua entrada a l'equip de tècnica, m'ha començat a afectar la malaltia que es transmet entre aquest grup de gent.

Així, doncs, menys paraules i més fets. Abans de parlar de la propera temporada, hem de parlar de la gran, magnífica, esplèndida actuació que la colla Xics de Granollers va realitzar en terres estrangeres: a Montcada i Reixac, amb Mollet, Sta. Coloma i, és clar, la colla amfitriona. Sí, amics meus, va ser la millor alegria que vam poder donar-nos per acabar la temporada. Concretament allí realitzarem la que fins fa poc estava catalogada com la millor actuació dels Xics: 3 de 7, 5 de 7, 4 de 7 amb agulla i, és clar, el sempre difícil pilar de 5, castell on realment ens jugàvem l'actuació. Allí algú va perdre la cartera (la Montse Garriga), i que més tard va provocar una entrevista molt important amb uns components de la colla de Montcada.

En la recerca de l'esmentada cartera, la propietària i el responsable d'aquestes línies

van mantenir una conversa amb els amos d'un bar de Montcada (Bar el Mossec) sobre les dues colles. Allí vam entaular una engrescada conversa (sobretot per nosaltres, ja que quan vam començar a explicar què fèiem els va

començar a canviar la cara) sobre el món casteller i sobre les dues colles; una conversa que serà lliurada a tots el membres de la colla en la propera edició de la revista, juntament amb una cassette amb la conversa sencera.

Com que anem sobrats, fem els poms de dalt al revés!!! ("Més difícil totavia!")

*Per menjar bé,
bo i ràpid*

